

ת"פ 54359/03/12 - מדינת ישראל נגד דניאל אדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54359-03-12 מדינת ישראל נ' אדר

ת"פ 44026-10-12 מדינת ישראל נ' אדר

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל אדר

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בארבע עבירות של הסעה שלא כדין וכן בעבירה של הפרת הוראה חוקית, הכשלת שוטר ונהיגה רשלנית.
2. בת.פ. 54359-03-12 הודה הנאשם בכך שביום 24.11.10 הסיע תושב שטחי הרשות הפלסטינית בתוך תא המטען של רכבו בתמורה ל- 400 ₪, והורשע בעבירות של הסעה שלא כדין ונהיגה ברשלנות ובפזיזות.
3. בת.פ. 44026-10-12 הודה הנאשם בכך שביום 3.5.10 הסיע ברכבו 4 תושבי שטחי הרשות הפלסטינית, כך עשה גם ביום 4.6.10 כאשר הסיע 5 תושבי שטחי הרשות הפלסטינית ברכבו ואף ביום 7.5.10 נהג ברכבו למרות שנאסר עליו להשתמש בו. הנאשם הורשע בשתי עבירות של הסעה שלא כדין ובהפרת הוראה חוקית.
4. בפ"א 145600/10 הודה הנאשם בכך שביום 14.7.10 הסיע ברכבו 3 תושבי שטחי הרשות הפלסטינית בתמורה ל-200 שקלים. כאשר הבחין בחסימה משטרתית על ציר הנסיעה, הנאשם עצר בשול הדרך במרחק של כ-150 מטר מהחסימה והנוסעים ירדו מהרכב וניסו להימלט.

חוות דעת פסיכיאטרית

5. לבקשת ב"כ הנאשם התבקש הפסיכיאטר המחוזי להכין חוות דעת בעניינו. מחוות הדעת שהוגשה לעיוני ביום 18.3.13 עלה כי הנאשם אינו חולה נפש ומעולם לא היה חולה נפש הנאשם בעל קווי אישיות לא יציבים, על סף גירוי נמוך, לא חש אשמה ולא מבין את הבעיה בהתנהגותו האסורה החוזרת. נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו.

תסקיר שירות מבחן

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 1.4.14 עולה כי הנאשם בן 56 נשוי ואב לארבע בנות בוגרות בגילאי 23-31. בוגר 14 שנות לימוד, החל בלימודים אקדמיים והפסיק לאחר שנפגע בתאונת דרכים וסבל מבעיות זיכרון. בעבר עבד כנהג מונית ועוזר חשמלאי, כיום עובד כטבח בבסיס מג"ב.
7. קצינת המבחן מסרה כי הנאשם נדון בשנת 2011 בשל עבירות דומות לעונש של מאסר, פסילה וקנס וכן הורשע בעבירות נוספות בין השנים 2000 ועד 2010.
8. מהתסקיר עולה כי בני משפחתו של הנאשם מנהלים אורח חיים נורמטיבי. בעקבות מאסרו הקודם וההליכים הפליליים בעניינו קיים מתח בין הנאשם לאשתו והוא מסר כי אם ישלח למאסר בשנית אשתו תתגרש ממנו ומבחינתו חייו יתרוקנו ממשמעותם.
9. באשר לעבירות מושא תיק זה, קצינת המבחן מסרה כי הנאשם מודה בביצוע, אולם אינו זוכר את פרטי האירועים, מאחר שעבר עבירות רבות זהות. הרקע לביצוע העבירות הוא עבודתו כנהג מונית אשר הסיע תושבים זרים לצורך פרנסתו. הנאשם הסביר לקצינת המבחן כי רק לאחר שנדון למאסר בפועל הבין את המחיר שהוא משלם על התנהגותו ומאז נמנע מלחזור ולעסוק בעיסוקו כנהג מונית. עונש המאסר היה טראומתי ומביש בשבילו, הוא חש בדידות והבין כי עליו לשנות את התנהגותו.
10. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם התקשה לבחון את הנסיבות האישיות שגורמות לו לעבור על החוק, גם התייחסותו לעבירות אחרות שביצע אופיינה בטשטוש ובאי לקיחת אחריות למעשיו ומתן לגיטימציה למעשיו בשל צרכים כלכליים ולמציאות שנכפתה עליו. יחד עם זאת קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מסר כי הוא מתבייש במעשיו ומשקיע מאמצים שלא לחזור על התנהגותו העבריינית.
11. קצינת המבחן המליצה על בדיקת התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות, וזאת בהתחשב בחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות, כאשר בזמן זה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. כמו כן קצינת המבחן התרשמה כי האיום מפני מחירים נוספים שהנאשם עלול לשלם מהווים עבורו גורם מציב גבולות שעשוי לצמצם את הסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים

12. **ב"כ המאשימה** הדגיש בטיעונו את הסיכון הביטחוני שבמעשיו של הנאשם, את הסיכון לבטיחות הנוסע ברכבו כאשר הסיעו בתא המטען של הרכב, את העובדה כי הנאשם חזר על מעשיו שוב ושוב והכל בתמורה לבצע כסף וכן את עברו הפלילי המשמעותי. ב"כ המאשימה אישר כי העבירות בתיק זה בוצעו סמוך לאותה תקופה בה הורשע הנאשם בעבירות דומות ונדון לעונש של מאסר, אולם ב"כ המאשימה סבר כי העובדה שהנאשם לא צירף תיקים אלו

לתיקויו הקודמים אינה רובצת לפתחה של התביעה, אלא נבעה משיקולים שלו ולכן אין לו להלין אלא על עצמו. ב"כ המאשימה ביקש מבית המשפט להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל שלא יפחת משנת מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

13. **ב"כ הנאשם** ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם הדגישה את נסיבותיו האישיים של הנאשם, הנאשם בן 56 נשוי ואב לארבע בנות, משפחתו עלולה להתפרק אם ישלח למאסר. הנאשם לקח אחריות למעשיו הן בשלב החקירה והן בבית המשפט, הוא צרף את כל תיקויו וחסך זמן שיפוטי משמעותי. עוד ציינה ב"כ הנאשם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, כאשר בזמן זה הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי. רעייתו עו"ד במקצועה ומועמדת להשתלב בתפקיד בכיר במועצת הר חברון ובנותיו לומדות במוסדות להשכלה גבוהה. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא, שיתף את קצינת המבחן בתחושותיו הקשות בעקבות מאסרו וההליך הפלילי והשפעתו על משפחתו.

14. ב"כ הנאשם לא חלקה על כך שמדובר בעבירות חמורות, אולם סברה כי נסיבות ביצוע העבירות אינן במדרג חומרה כה גבוה המצדיק את מיצוי הדין עם הנאשם; הנאשם עבד אותה עת כנהג מונית ולכן היה מחויב להסיע כל אדם לכל יעד. הנאשם סבר כי מדובר בתושבי ישראל ורק בדיעבד התברר לו כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים. הנאשם לא הסיע את תושבי האזור לתוך שטחי מדינת ישראל אלא הסיעם בתוך תחומי המדינה. הנסיעות היו קצרות, מספר הנוסעים קטן ובסופו של יום לא קיבל את התמורה הכספית. כמו כן טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בפועלים שנכנסו לישראל לצרכי עבודה והגישה את הודעותיהם בתמיכה לטענותיה. ב"כ הנאשם אף טענה כי העבירות הנלוות אף הן אינן במדרג חומרה גבוה.

15. עוד טענה ב"כ הנאשם לשיהוי בהגשת כתבי האישום, אשר הוגשו כשנתיים לאחר האירועים והנאשם נותן היום את הדין ארבע שנים לאחר האירועים. לדבריה הנאשם לא ידע על תיקים אלה ולכן לא צירף אותם להליך שהתנהל נגדו בת.פ.11-01-54048.

16. ב"כ הנאשם סברה כי הנאשם נדון בהרשעתו האחרונה לעונש מאסר חמור וטענה כי לו התיקים היו מצורפים העונש לא היה משתנה באופן מהותי. מאחר שהתיקים הוגשו כשנתיים לאחר מכן, לדידה נגרם לנאשם עינוי דין ועוול, במיוחד במקרה זה בו הנאשם שינה את אורחותיו וחדל מזה ארבע שנים מביצוע עבירות.

17. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר אשר ירוצה בעבודות שירות והגישה מספר גזרי דין לתמיכה בטענותיה.

18. **הנאשם** בדברו האחרון סיפר לבית המשפט כיצד הגיע לידי ביצוע העבירות. מסר כי כבר ריצה 10 חודשי מאסר ולמד את הלקח. הוא הצטער על מעשיו ומסר כי לא יחזור עליהם. הנאשם סיפר כי היום הוא עובד במטבח של מג"ב מזה ארבעה חודשים, ומעסיקו מרוצים ממנו. הנאשם הוסיף כי הוא מבין שפגע בבני משפחתו באופן משמעותי.

19. **אשתו של הנאשם הגב' שוש אדר** העידה כי מאזשהנאשם נעצר בגין הסעת שב"חים החיים שלהם "**הם סרט רע, סרט אימה אפילו**". לצערה בפעם הקודמת שהנאשם נשפט לא כל העבירות צורפו, ולכן היא ובנותיה התקשו לקבל כי הם חזרו לאותו מצב. העדה מסרה כי המשפחה סייעה לנאשם להשתקם במהלך שנים וכי אם הנאשם ישלח למאסר, יסתיימו חייהם המשותפים מאחר והיא לא תוכל לעמוד בכך. אשתו מסרה כי הנאשם הבין לאחר מאסרו שמעשיו היו מעשים רעים וקשים כלפי החברה וכלפיו וכלפי משפחתו ולכן עשה מאמץ כדי לתקן את דרכיו וכיום הוא עובד ומפרנס ומשתדל להיות בקשר עם בנותיו ולעשות כל דבר כדי לשקם את דרכיו ואת מעשיו.

רישומי הפלילי של הנאשם ושאלת צירוף תיקים

20. לנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות מרמה, שימוש בסמים ועבירות על חוק הכניסה לישראל. שתי הרשעותיו האחרונות של הנאשם האחת מיום 26.1.11 והשנייה מיום 12.6.11 הן בגין שלוש עבירות שבוצעו בין 8.7.10 ועד 28.1.11, קרי בזמן ולאחר העבירות שנדונות בפני.

21. מעיון בת.פ. 15425-11-10 עולה כי הנאשם נדון לעונש של חמישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ו-15,000 ₪ קנס וזאת בשל שתי עבירות של הסעת תושב זר שלא כדין. עונש זה נגזר על הנאשם במסגרת הסדר טיעון ובשל עבירות שנעברו בנסיבות דומות לעבירות שבפני.

22. בהמשך ביצע הנאשם עבירה נוספת של הסעת שני תושבי אזור בזמן שהיה פסול מלנהוג, הנאשם ביצע עבירות אלה שעה שהמאסר על תנאי היה תלוי ועומד כנגדו ונדון בת.פ. 54048-01-11 במסגרת הסדר טיעון לשבעה חודשי מאסר וכן המאסר על תנאי הופעל, כך שנדון לעונש כולל של 10 חודשי מאסר.

23. סעיף 39 לחוק העונשין קובע כי מי שמבקש את צרוף תיקיו הוא הנאשם, מדובר בזכות של הנאשם, ואין מדובר בחובה המוטלת על המאשימה להודיע לנאשם כי תלויים ועומדים כנגדו תיקים הנמצאים בברור. המלומד קדמי בספרו **על סדר הדין בפלילים** (חלק שני עמ' 1617-1619) מציין כי הנאשם יכול להודות בעבירות נוספות, בין אם הן ידועות למשטרה ונפתחה בגינן חקירה ובין שלא היו ידועות למשטרה, ואפילו טרם נפתחה חקירה בגינן ובלבד שהנאשם מוסר פרטים מספיקים לזיהויה של העבירה. השמטת עבירה אשר מחמת תקלה לא נלקחה בחשבון, מובאת בין יתר השיקולים לעניין העונש וזאת כאשר ביקש הנאשם להודות **בכל** העבירות הנוספות. עיון בפרוטוקולים בת.פ. 15425-11-10 ובת.פ. 54048-01-11 לא עולה כל אינדיקציה לכך שהנאשם ביקש לצרף את כל תיקיו. הוא ביקש לצרף תיק אחד בלבד וזאת במסגרת ת.פ. 15425-11-10.

24. בשעה שהתנהלו ההליכים בתיקים אלה, כל התיקים שבפני היו תלויים ועומדים כנגד הנאשם, אומנם טרם הוגשו בהם כתבי אישום, אך על פי מספרי התיקים ותאריך ביצוע העבירות, הנאשם ידע היטב שנחקר בגינם, כך שהיה עליו להודיע לב"כ על כך, ואין לו אלא להלין על עצמו כי לא צרף את כל תיקיו.

25. אין מדובר בעניין שולי שנשכח, בתיקים שבפני ישנן עבירות רבות יותר מהעבירות שבגינן הנאשם נדון, חלקן אף חמורות יותר, שכן מדובר בהסעת מספר רב יותר של נוסעים, מקרה של הסעת נוסע בתא המטען ומקרה של

הכשלת שוטר, בכך שהוריד את הנוסעים לפני חסימה, כך שלא ניתן לומר שלו צרף הנאשם תיקים אלה לא היה עונשו שונה באופן מהותי.

26. מנגד לא ניתן להתעלם מכך שכתבי האישום הוגשו כשנתיים לאחר ביצוע העבירות, לאחר שהנאשם כבר סיים לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו ולו היה מצרף הנאשם את כל תיקיו, גם אם היה נדון לחומרה, הרי שהיה מסיים לרצות את עונשו לפני למעלה משנתיים.

מתחם העונש ההולם

27. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

28. הערך המוגן בבסיס עבירות אלה הוא זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה. כמו כן יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה שכן המסיע אינו יודע מהי מטרתם האמתית של הנוסעים אותם מסיע. בנוסף לכך בתיק העיקרי ערך מוגן נוסף והוא הגנה על שלמות גופם של המשתמשים בדרך, שכן הנאשם הסיע את הנוסע בתא המטען, התנהגות שיכלה להוביל לתוצאות חמורות לו הרכב היה בולם באופן פתאומי או מעורב בתאונה. כמו כן בפ"א 145600/10 קיים ערך חברתי מוגן נוסף והוא הגנה על החוק ועל מי שאמונים על אכיפתו, שכן הנאשם הבחין בחסימה עצר ואפשר לנוסעים להימלט. הנאשם אף הפגין זלזול במי שאמונים על אכיפת החוק כאשר נהג ברכבו למרות שהדבר נאסר עליו.

29. אך לאחרונה, החליט בית המשפט העליון ברע"פ נסאסרה נגד מדינת ישראל (ניתן: 8.1.14), כי עונש של 7 חודשי מאסר, בשל הסעת 4 תושבי האזור בשנת 2007 אין בו כדי להצדיק התערבותו של בית המשפט העליון. הנאשם עצמו נדון בשתי הרשעותיו הקודמות בשל עבירות דומות תחילה לחמישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות ובהמשך לעונש של מאסר ממש. כמו כן, מרבית גזרי הדין אותם הציגה ב"כ הנאשם לתמיכה בטענותיה, מלמדים על ענישה נהגת של מאסר בעבודות שירות. במקרה שפני הנאשם נהג מונית, אין מדובר באדם שמסיע האופן אקראי נוסעים ברכבו או שמסיע אנשים באופן שאינו מוסדר. הנאשם אכן מחויב לקחת נוסעים וזה מקצועו, אולם לא בכל מחיר ולא בנסיבות בהן הסיע הנאשם את הנוסעים. מדיניות העמדה לדיון מקלה עם מי שהוא מורשה להסיע נוסעים בשכר, וזאת על פי הנחיית פרקליטת המדינה מספר 2.15 מיום 23.3.10, אך מדובר במקרה בודד ובהסעה של עד שלושה נוסעים, דבר שאינו מתקיים בעניינינו.

בנסיבות אלה, אני סבורה שמתחם העונש ההולם בשל כל אחד מהאישומים הוא בין 3 חודשי מאסר אשר ירוצה

בעבודות שירות ועד לשנת מאסר כאשר לצדם עונש של קנס ופסילה.

העונש המתאים

30. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וזאת נוכח חומרת העבירות וריבויין ומאחר שלנאשם עבר פלילי משמעותי. כמו כן, לא מצאתי לחרוג לחומרה מטעמי הגנה על הציבור, בהתחשב באורח החיים הנורמטיבי אותו מנהל הנאשם כעת, וכן בהתחשב בכך שלא ביצע עבירות נוספות מאז שנת 2011, וכן בהתחשב בכך שהוא כעת עובד כטבח ולכן הסיכוי כי ישוב לבצע עבירה מסוג זה הוא נמוך.

31. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 י"א לחוק ובמסגרת זו אתן את הדעת לנסיבות כדלהלן:

א. גילו המבוגר של הנאשם.

ב. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, כאשר רעייתו מסרה כי אם ישלח למאסר הדבר יוביל לפירוק המשפחה. יצוין בהקשר זה כי הפגיעה במשפחת הנאשם כתוצאה מהטלת עונש מאסר היא אכן קשה ודברי הנאשם ורעייתו נגעו לליבי, אולם בעניין זה אציין כי בעניינו של הנאשם עוצמת הפגיעה במשפחתו היא פחות חמורה ממקרים רבים בהם מוטל עונש של מאסר על עבריינים, שכן כל ילדיו בגירים ואינם סמוכים על שולחנו, ופרנסת המשפחה אינה מבוססת רק על הכנסתו של הנאשם.

ג. נטילת אחריות של הנאשם למעשיו והפנמת האיסור ובעקבות כך אף החליף את סוג עבודתו.

ד. עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם 4 הרשעות קודמות שתיים מהן עבירות על חוק הכניסה לישראל שהאחרונה שבהן משנת 2011. מאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים כאשר חלפו כ-3 וחצי שנים ממועד ביצוע העבירה האחרונה.

32. בהתאם לסעיף 40 ו' ו-40 ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים. כפי שקבע בית המשפט העליון, בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' זיו חמדי (ניתן: 4/8/2013), בפסקה י"א:

"בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שיצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה".

33. אשר על כן, כאשר אני שוקלת מחד את חומרת העבירות, את ריבוי, את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם והצורך בהרתעת הרבים, היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך, אולם נוכח חלוף הזמן, העובדה שכתבי האישום הוגשו לאחר כשנתיים, העובדה שהנאשם יכול היה לצרף את תיקיו ולסיים את ענייניו לפני שנים, וכן בהתחשב בשינוי אותו עבר הנאשם ובנסיבותיו האישיות, החלטתי שלא למצות עמו את הדין ולפיכך אני גוזרת על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

- א. 7 חודשי מאסר.
- ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירות לפי סעיפים 338 או 275 או 287 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- ג. פסילה מלנהוג במשך 6 חודשים מהיום.
- ד. 12 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה לפי סעיף 338 או 275 או 287 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1/12/2014 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, או במלואו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אייר תשע"ד, 06 מאי 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.